

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

VIII. Hic quoque Patrum aliquot consensione se tuetur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

A porcamillam speciem mutatum iri; nec primam materiam, quam eandem esse saepe dicit ac corpus, ullo modo resurreeturam; ad idque grani & spica exemplum, quo usus est Apostolus, accommodat. Tomo quoque 17. in Matth. pap. 487, & 495. de quaestione à Sadducæis Sosipatori proposita agens, genitalibus caritura decrevit corpora in celo, quod ibi genitalium usus abolendus sit. Sed & ex fine libri 2. De principiis, affert hunc locum Hieronymus Epist. 59. ad Avit. cap. 2. *Cumque in tantum profecerimus, ut nequaquam carnes & corpora, fositan ne anima quidem fuerimus, sed mens & sensus ad perfectum veniens, nullaque perturbationum nabilis caligans, intuebitur rationabiles, intelligibileque substantias facie ad faciem.* Quæ sic depravavit suo more Rufinus: *Et ita crescent per singula rationabilis natura, non sicut in carne vel corpore & anima in hac vita crescebat, sed mente ac sensu aucta ad perfectam scientiam, mens jam perfecta perducitur, nequaquam iam ultra ipsis carnalibus sensibus impedita, sed intellectualibus incrementis aucta, semper ad parum, & ut ita dixerim facie ad faciem rerum causas inspicere.* Denique libro 5. contr. Cels. propter migrations è loco in locum corporibus nos opus habere docet; id autem certam non requirere partium posituram, sed quodvis admittere corpus, corpus modo sit.

B VIII. Inclinasse eodem quo Origenes videtur Hieronymus libr. 3. in Epist. ad Ephes. cap. 5. v. 28. *Forcemanus igitur, inquit, & viri uxores, & anime nostra corpora, ut & uxores in viro, & corpora redigantur in animas, & nequaquam sit sexuum alla diversitas. Sed quomodo apud Angelos non est vir & mulier, ita & nos qui similes Angelis futuri sumus, tam nunc incipiamus esse, quod nobis in caelestibus reprobamus est.* Acriter ea expludit Rufinus, ut pote ex quibus interitus corporum, & sexuum abolitione consequatur: demum sic ait: *Quando rectius faceres, si nos, quos culpas, imitareris in talibus, & haec soli Deo, ut se veritas habet, nosse permittentes; & te potius ignorare fateris, quam ea scriberes, que paulo post tu ipse damnares.* Sed purgat se Hieronymus libr. 1. Apolog. adv. Rufin. cap. 6. talia scilicet ex Origenis persona, non quasi rem à se assertam, sed quasi sibi obiciendam protulisse respondens. Eam & valide in Origenita quodam scilicet confutasse narrat Epist. 27. ad Eustoch. cap. 11. & alibi quoque pro falsa à se haberet restatur. Sexuum discretionem tunc iri abolidum non pauci è Patribus antiquis affirmarunt. Theodoretus: *Γόνη δὲ τὸ οὐρανοῖς ἔρδειν τὸ ζωὸν τὸ θεϊκὸν τὸ φύσις.* Hac enim discretione indiget eorum natura, qui sub mortis imperio degunt. deinde: *νοῦς δὲ τὸ άδυτόν τὸ θυμόποιον τὸ παντάνευκον μέγετον.* Haec enim qui immortales evaserunt omnino supererant. Consuluntur præterea Athanasius Serm. 3. contra Arianos, Basilius in Psalm. 114. Hilarius Can. 23. in Matth. eadem illorum esse propemodum ac Origenis causa super hac quaestione de beatorum corporum sexu reperiuntur.

C IX. Si animam in resurrectione aliud recepturam corpus, & aliter formatum ratus est Adamantius, quam quod in mortali gestaverat vita; ecquamnam corpori huic figuram potius adscriperit quam globosam, ut pote rerum coelestium propriam, & formarum omnium perfectissimam, ac animis expurgatis & in perfectiorum reparatis statum maxime congruam? Sane Origenites Monachos, qui Palæstina asceteria Iustini & Justiniani temporibus infestabant, dixisse refert Cyriacus apud Symeonem Metaphrastem, *Quod aetherea & sphærica excitantur nostra corpora in resurrectione: sic Domini quoque cor, ut si fuisse excitatum, & nos in vita nostra futuros ei pare in resurrectione.* Quapropter Iustinianus in Epistol. ad Men. probris Origenem concessit, quod corpora hominum orbiculata suscitatum iri affirmaverit. Hinc ita conceputus est quintus ex Anathematismis eidem Epistola subiectus: *εἰ νέ λέγειν εἰχει τὸν αἰσθατὸν σπουδεῖν τὸν αἰδεῖνον ἐργαζόμενον, καὶ οὐχ ἐργαζεῖσθαι τὸν εὔεργον, οὐδὲ τρέπεσθαι.* Si quis dicit aut sentit globosa hominum suscipi corpora, nec constitutus nos rectos suscipi. Anathema isto. Damnatur id ipsum in Origene & fuse confutat Antipater Bostrensis Episcopus in Dissertatione aduersus Origenem, inserta Iohannis Damasceni Eclogis, quas calamo exaratas Eclog. Iob. habent Claromontani Patres Societatis Iesu. Damnatur & Nicephorus lib. 17. cap. 27. Huc Damascen. spectat illud Hieronymi Epist. 61. ad Pammach. cap. 10. *Sic & Dominus noster in monte transfiguratus est in gloria, non ut manus ac pedes, ceteraque membra perderet. & subito in rotunditate vel tunc vel atra Solis, vel sphæra volueretur, sed eadem membris Solis fulgere ruuntia Apostolorum oculos perfringunt.*

D Quod si ita sensisse constaret Origenem, à Platone illuc impulsum fuisse dicerem, qui finem ponebat *ζευσίσθεντον τὸ Στροφόν,* Deum autem corpore licet carentem, forma globosa prædictum fingebat, quemadmodum & Xenophanes, ut est apud Ciceronem 4. Academic. & Laertium in Platone, & Xenophane: ac proinde animis finem suum adeptis sphæricam formam tribuere cogebatur. Sed Hieronymus Epistol. 59. ad Avit. cap. 3. verba Origenis recitat è libro 3. *τοι οὐχοντες, quibus homines ait corpora idcirco deposituros, ut Deo similes sint, juxta illud Servitoris: Υἱονομοδο εγώ & tu unus sumus, sic & iſli in nobis unus sint.* Demum sic ait: *E duobus alteram suscipere cogimus, ut aut desperemus similitudinem Dei, si eadem semper sumus corpora habiti; aut si beatitudine nobis ejusdem cum Deo vita promittitur, eadem quæ vi-*